

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. januar 2022 — »Sātiņi-S« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-234/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – forordning (EU) nr. 1305/2013 – støtte til udvikling af landdistrikterne – artikel 30, stk. 6, litra a) – betalinger i henhold til Natura 2000 – kompensation for indtægtstab i landbrugs- og skovbrugsområder – tørvebundsarealer – forbud mod at foretage beplantninger med tranebær – ingen kompensation – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 17 – ejendomsret]

(2022/C 119/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Sātiņi-S« SIA

Procesdeltager: Lauku atbalsta dienests

Konklusion

- 1) Artikel 30, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 skal fortolkes således, at bestemmelsen i princippet ikke udelukker tørvebundsarealer fra Natura 2000-betalinger, forudsat at disse arealer er beliggende i Natura 2000-områder, som er udpeget i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og falder ind under begreberne »landbrugsareal« eller »skov« som omhandlet henholdsvis i artikel 2, stk. 1, litra f) og r), eller artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1305/2013, og således kan modtage de betalinger, der er omhandlet i forordningens artikel 30, stk. 1, i disse tørvebundsarealers egenskab af »Natura 2000-landbrugs- og skovbrugsområder« som omhandlet i den nævnte artikel 30, stk. 6, litra a).
- 2) Artikel 30, stk. 6, litra a), i forordning nr. 1305/2013 skal fortolkes således, at denne bestemmelse giver en medlemsstat mulighed for fra Natura 2000-betalinger at udelukke dels »Natura 2000-landbrugsområder« som omhandlet i denne bestemmelse, herunder i dette tilfælde de tørvebundsarealer, der er omfattet af sådanne områder, dels, og i medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1305/2013, tørvebundsarealer beliggende i Natura 2000-områder, som i princippet er omfattet af begrebet »skov« som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra r), og således af begrebet »Natura 2000-skovbrugsområder« som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 30, stk. 6, litra a). Denne sidstnævnte bestemmelse skal tillige fortolkes således, at den giver en medlemsstat mulighed for at begrænse udbetalingerne af sådanne betalinger for Natura 2000-skovbrugsområder — herunder i givet fald tørvebundsarealer — til de situationer, hvor udpegelsen af disse områder som »Natura 2000-områder« bevirker, at udøvelsen af en bestemt type økonomisk virksomhed i disse områder, bl.a. skovbrugsvirksomhed, hindres.
- 3) Artikel 30 i forordning nr. 1305/2013, sammenholdt med chartrets artikel 17, skal fortolkes således, at der ikke skal ydes en Natura 2000-betaling til ejeren af et tørvebundsareal, der er omfattet af Natura 2000-nettet, med den begrundelse, at der er sket en begrænsning af en økonomisk virksomhed, der kan udøves på et sådant tørvebundsareal, bl.a. et forbud mod at foretage en beplantning med tranebær, når ejeren på det tidspunkt, hvor han erhvervede den pågældende faste ejendom, havde kendskab til en sådan begrænsning.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.